

พื้นที่และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญสำหรับทาวนเฮาส์

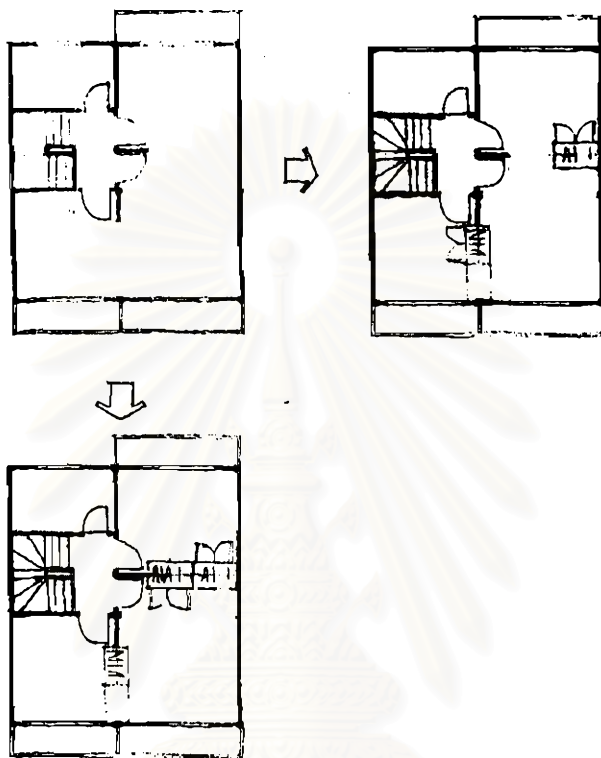
จากที่ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากทั้ง 2 กรณีศึกษา ทำให้พบว่าทาวนเฮาส์มีลักษณะของสเปซและองค์ประกอบต่างๆ ภายในสเปซเพื่อรองรับประโยชน์ใช้สอยหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งในบทนี้จะนำเสนอประโยชน์ใช้สอยต่างๆ ที่จำเป็นต้องมีสำหรับทาวนเฮาส์รวมทั้งสเปซหรือองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่รองรับประโยชน์ใช้สอยเหล่านั้นว่ามีลักษณะอย่างไร เพื่อที่จะให้ผู้ทีสนใจตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้เป็นแนวทางหรือเป็นตัวอย่างในการออกแบบ สร้างสรรค์ ปรับปรุง ต่อเติมสถาปัตยกรรมประเภททาวนเฮาส์ต่อไป โดยมุมมองของการนำเสนอจะตั้งบนพื้นฐานของการไม่ไปรบกวนพื้นที่ว่างหรือพื้นที่ดินในบริเวณบ้านที่มีอยู่ไม่มากนัก นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับทาวนเฮาส์ขนาด 2 ชั้นและไม่ได้อยู่ในตำแหน่งหลังมุม ซึ่งเป็นรูปแบบพื้นฐานที่มีอยู่ทั่วไปและเป็นรูปแบบที่มีระดับของราคาที่มีผู้ฐานะปานกลางถึงค่อนข้างน้อยซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่สามารถเป็นเจ้าของได้ อีกทั้งถ้ามีผู้ต้องการนำไปประยุกต์ใช้กับทาวนเฮาส์ในรูปแบบที่มีข้อจำกัดน้อยกว่าหรือมีขนาดของพื้นที่มากกว่า เช่น เป็นทาวนเฮาส์ที่อยู่หลังมุมหรือเป็นทาวนเฮาส์ที่มี 3 ชั้น ก็สามารถทำได้ไม่ยากนัก การจะมีทาวนเฮาส์ที่มีพื้นที่ที่จำกัดแต่สามารถรองรับความซับซ้อนในชีวิตของผู้ที่อยู่ในช่วงเวลาปัจจุบันและในอนาคตได้นั้น ทาวนเฮาส์จะต้องมีสเปซและองค์ประกอบภายในสเปซที่มีลักษณะและรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ห้องนอน

เป็นพื้นที่ที่สำคัญที่รองรับความเป็นส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวให้มีอิสระในการแสดงบทบาทตัวตน เพื่อเสริมคุณค่าของตัวเองได้อย่างเต็มที่ ห้องนอนจึงเป็นที่ที่มีส่วนช่วยให้บ้านมีความเป็นบ้านมากยิ่งขึ้น ดังที่ Schulz (1985: 13) ได้กล่าวไว้ว่า "บ้าน" เป็นที่ที่ให้นุชนยได้อาศัยอยู่ในระดับ Private Dwelling คือเป็นที่ที่ให้ความสำคัญเป็นบุคคลของผู้ใช้ได้เติบโตหรือพัฒนา เมื่อเป็นเช่นนี้จำนวนห้องนอนในทาวนเฮาส์จึงควรที่จะต้องมีความสอดคล้องกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการความเป็นส่วนตัวอย่างชัดเจน และห้องนอนก็ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงที่ที่นอนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องรองรับกิจกรรมอื่นที่ต้องการความเป็นส่วนตัวด้วย เช่น เป็นส่วนพักผ่อน เป็นที่ทำงาน หรือที่อ่านหนังสือ เป็นต้น ดังจะมีรายละเอียดของลักษณะพื้นที่ และองค์ประกอบที่สำคัญของห้องนอนสำหรับทาวนเฮาส์ คือ

เป็นพื้นที่ที่อยู่ชั้นบนของทาวนเฮาส์ และตามที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่าจำนวนของห้องนอนนั้นจะมีความสอดคล้องแปรผันไปตามจำนวนของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งในการเข้ามาอยู่ของแต่ละครอบครัวก็จะมีจำนวนสมาชิก มากบ้าง น้อยบ้างแตกต่างกันไป สำหรับครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกน้อยกว่าจำนวนห้องนอนที่ทางโครงการจัดเตรียมไว้ให้ ถึงแม้จะไม่เกิดปัญหาเรื่องการใช้พื้นที่ แต่ก็อาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้อยู่หรือมีจำนวนห้องเกินความจำเป็น เช่น เป็นทาวนเฮาส์ที่ถูกออกแบบให้มี 3 ห้องนอน แต่ครอบครัวที่มาอยู่เป็นครอบครัวใหม่ มีสามีและภรรยา เพื่อความประหยัดไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำผนังกันห้องถึง 3 ห้องนอน ประกอบกับถ้ากันถึง 3 ห้อง ก็เชื่อว่าแต่ละห้องจะมีขนาดที่ใหญ่มากเพราะทาวนเฮาส์มีขนาดของพื้นที่ค่อนข้างไม่มากอยู่แล้ว ผู้อยู่อาศัยจะต้องการให้ทาวนเฮาส์ของพวกเขา มี 2 ห้องนอนก็พอ เช่นเป็นห้องนอนใหญ่ 1 ห้องสำหรับพวกเขาและห้องเล็กอีก 1 ห้อง สำหรับลูกที่จะมีในอนาคต

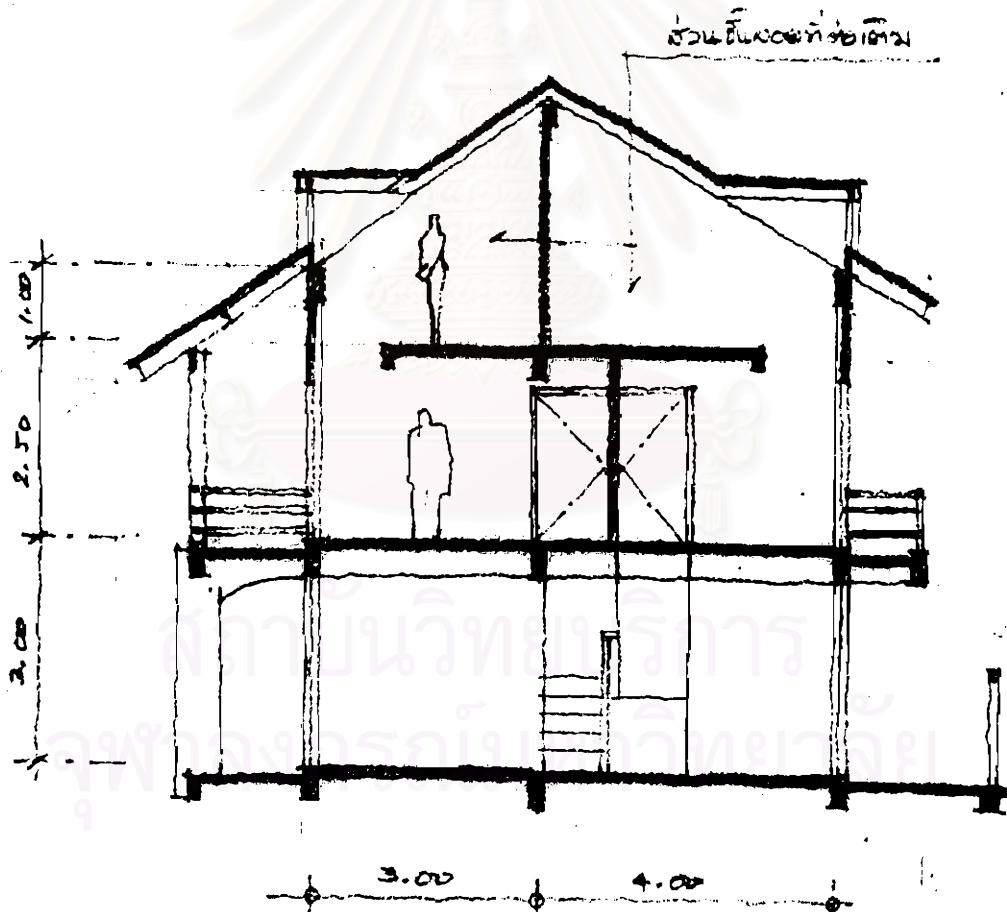
และถ้าในอนาคตพวกเขาจะมีลูก 2 คน เขาก็สามารถกันห้องนอนเพิ่มในภายหลังได้ ดังนั้นเพื่อความประหยัดและความเหมาะสมกับครอบครัวผู้อยู่อย่างแท้จริง ในขณะที่ก่อสร้างจึงไม่จำเป็นต้องกันผนังภายในระหว่างห้องนอนที่ชั้นบนเพียงแต่ปล่อยโล่งไว้ แล้วให้ผู้ดูแลเลือกที่จะกันห้องตามความต้องการภายหลังโดยที่ทางโครงการอาจจะมีแนวทางเอาไว้ให้ว่ามีทางเลือกที่จะกันห้องได้แบบใดบ้าง และผนังที่เหมาะสมก็คือผนังที่ทำในลักษณะเป็นตู้แบบติดตั้งในที่ (Built-in) หรือผนังที่เป็นตู้ที่สามารถถอดประกอบได้ (Knock Down) เพราะนอกจากจะมีรูปแบบที่ง่ายต่อการติดตั้งภายหลังจากที่สร้างอาคารเสร็จแล้วยังเป็นตู้เสื้อผ้าหรือที่เก็บของโดยไม่เป็นการสิ้นเปลืองพื้นที่อีกด้วย

ภาพที่ 98 ตัวอย่างการกันห้องนอนด้วยผนังภายในที่นำมาติดตั้งภายหลัง

สำหรับครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกที่พอดีกับจำนวนของห้องนอนสูงสุดที่ทางโครงการเตรียมไว้ให้ก็สามารถทำได้ด้วยวิธีเดียวกัน แต่กระนั้นก็ตามดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า ห้องนอนที่มีอยู่ในทาวน์เฮาส์นั้น ก็ไม่ได้มีขนาดใหญ่ หรือมีพื้นที่มาก ประกอบกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องนอนเองก็ไม่ได้ซับซ้อนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นทั้งส่วนพักผ่อน ทำงาน อ่านหนังสือหรืออื่นๆ ดังนั้นเมื่อห้องนอนรองรับกิจกรรมที่หลากหลายเช่นนี้ พื้นที่ที่มีอยู่จึงอาจจะไม่พอเพียงกับความต้องการ นอกจากนี้ในบางครอบครัวก็อาจจะมีจำนวนสมาชิกมากกว่าจำนวนห้องนอนที่มีอยู่ทำให้ห้องนอนแต่ละห้องอาจจะใช้นอน 2 คน ซึ่งจะทำให้ความเป็นส่วนตัวน้อยลง ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่ภายในห้องนอนให้รองรับกิจกรรมที่หลากหลายและเพิ่มความเป็นส่วนตัวในกรณีที่มีห้องนั้นใช้อยู่ 2 คน จึงควรนำเอาพื้นที่ใต้หลังคามาเป็นชั้นลอยภายในห้องนอนให้เสมือนกับว่ามี 2 ห้องอยู่ภายใน 1 ห้อง เพราะฉะนั้นนอกจากทาวน์เฮาส์จะไม่ต้องกันผนังภายในห้องนอนในขณะที่ก่อสร้างแล้ว ชั้นบนของทาวน์เฮาส์จึงยังไม่จำเป็นต้องมีฝ้าเพดานหรือถ้ามีก็จะตีปิดตามความชันใต้ท้องของหลังคา อีกทั้งความสูงแต่ละชั้น (Floor to Floor) ของทาวน์เฮาส์ปกติจะสูงประมาณ 3.00 ม. แต่เพื่อให้ได้ห้องใต้หลังคาเพิ่มขึ้นมาอีกห้องหนึ่งความสูงของสเปซที่ชั้น 2 ก็ไม่จำเป็นต้องสูงถึง 3.00 ม. เท่ากับชั้นล่าง โดยอาจสูงเพียง 2.50 ม. พร้อมกับยกหลังคาที่คลุมในส่วนของห้องนอนให้สูงขึ้นอีกประมาณ 0.50 ม. เท่ากับว่าความ

สูงของทาวนเฮาส์จะสูงขึ้นมาจากเดิมเพียง 0.50 ม. แต่กลับได้ พื้นที่ชั้นลอยที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย ไม่ได้มีไว้เพื่อสำหรับนอนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ลักษณะหลังคาของทาวนเฮาส์ก็ควรจะมีความชันพอที่จะมีลเพช สำหรับใช้งานได้ (ไม่น้อยกว่า 30 องศา) พร้อมกับมีช่องแสงและช่องระบายอากาศที่ผืนหลังคาด้วย

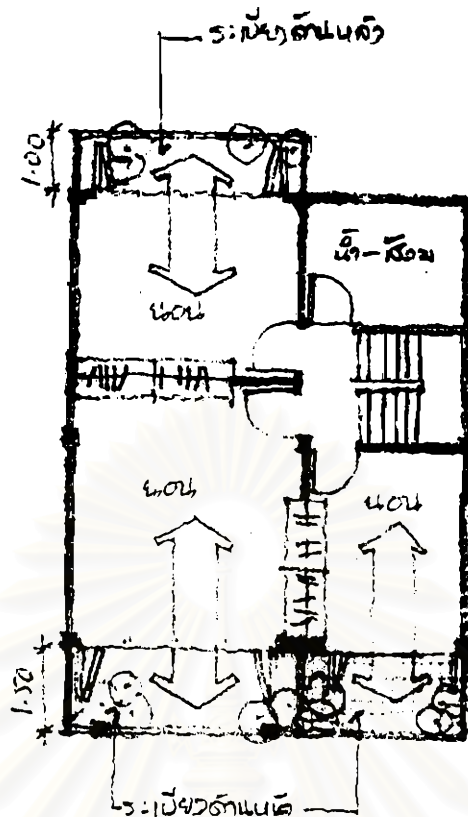

ภาพที่ 99 การต่อเติมชั้นลอยใต้หลังคา

ถึงแม้ในบางครอบครัวจะยังไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่ใต้หลังคานั้นแต่ก็ควรเตรียมร่องรอยบางอย่างเพื่อเอื้อให้เกิดการต่อเติมชั้นลอยนี้ในอนาคตได้ (อย่างน้อยก็อาจใช้เป็นที่พักของหรือเป็นที่เปลี่ยนบรรยากาศในการนอนหรือการพักผ่อนให้แตกต่างไปจากเดิมที่เคยอยู่แต่บริเวณชั้นล่างของห้อง ยังผลให้ผู้อยู่เกิดความรู้สึกที่ไม่ซ้ำซาก จำเจ หรือเกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวาได้) เช่นทำโครงสร้างรองรับแผ่นพื้นรอเอาไว้ก่อน เมื่อถึงเวลาที่จะต่อเติมพื้นที่ชั้นลอยนี้ก็สะดวก เพียงแค่เอาแผ่นพื้นมาวางก็สามารถใช้งานได้เลย อีกทั้งถึงแม้จะยังไม่มีการต่อเติมพื้น โครงดังกล่าวนี้ก็ทำหน้าที่เสมือนเป็นโครงฝ้าเพดานเพื่อช่วยซ่อนลวดลายภายในห้องนอนที่สูงนี้ให้ดูเรียบง่าย และยังสามารถใช้เป็นพื้นแขวนหรือเป็นองค์ประกอบสำหรับตกแต่งห้องได้อีกด้วย

นอกจากนี้ห้องนอนของทาวนเฮาส์ยังมีพื้นที่และองค์ประกอบอื่นที่สำคัญคือการมีระเบียงสำหรับออกไปนั่งเล่น พักผ่อน ซึ่งระเบียงนี้จะเป็นพื้นที่ที่ถึงภายนอกที่เป็นส่วนตัวนอกเหนือจากพื้นที่ส่วนตัวภายในห้องนอนและเป็นการช่วยเพิ่มชั้นของดินที่มีอยู่ไม่มากนักให้กับทาวนเฮาส์ โดยการจัดสวนบนระเบียง ทำให้ผู้อยู่มีพื้นที่ส่วนตัวที่หลากหลายไม่จำเจ โดยเฉพาะในยามค่ำคืน ด้วยระดับที่สูงของระเบียงทำให้ผู้ที่อยู่ระเบียงเสมือนมีท้องฟ้าเป็นของตนเอง และระเบียงได้นำความงามของแสงเดือน แสงดาว เข้ามาสู่ใจของผู้ใช้ด้วย อีกทั้งการมีระเบียงยังช่วยเป็นกันสาดให้กับชั้นล่างได้ในตัว โดยผู้อยู่ไม่จำเป็นต้องต่อเติมกันสาดเพื่อกันแดดฝนในภายหลัง ดังนั้นพื้นที่ของระเบียงจึงไม่มีความจำเป็นแค่สำหรับวางเครื่องแอร์ตามที่ทาวนเฮาส์ทั่วไปเป็นอยู่เท่านั้น แต่ควรที่จะมีขนาดที่ให้ออกไปใช้ได้จริง คือ อย่างน้อยต้องมีความกว้างไม่ต่ำกว่า 1.00 ม. สำหรับระเบียงของห้องนอนด้านหลัง และไม่ต่ำกว่า 1.50 ม. สำหรับระเบียงของห้องนอนด้านหน้า เพราะเป็นบริเวณที่มีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินมากกว่าบริเวณด้านหลัง ผลของการมีระเบียงนี้จะทำให้ช่องเปิดของห้องนอนสู่ระเบียงควรมีขนาดใหญ่เต็มผนัง เช่น บานเฟี้ยม หรือบานเลื่อน ลูกพักกระจก เพราะนอกจากจะช่วยนำแสงธรรมชาติและระบายอากาศให้กับทาวนเฮาส์ซึ่งมีช่องเปิดออกภายนอกอาคารเพียง 2 ด้าน (ด้านหน้า และด้านหลัง) แล้ว ความโล่งของผนังยังช่วยให้พื้นที่ภายในทาวนเฮาส์ที่มีขนาดไม่ใหญ่นักดูเสมือนมีขนาดที่มากขึ้นได้อีกทั้งการเปิดผนังดังกล่าวนี้ในบางช่วงของเวลา ทำให้เสมือนกับว่าลวดลายภายในห้องนอนกับลวดลายภายนอกที่ระเบียงรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ยังผลให้ผู้อยู่ได้มีโอกาสสัมผัสธรรมชาติและรับบรรยากาศที่เปลี่ยนไปตามช่วงของเวลา ก่อเกิดความสดชื่นขณะที่อยู่ภายในห้องได้อีกทางหนึ่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

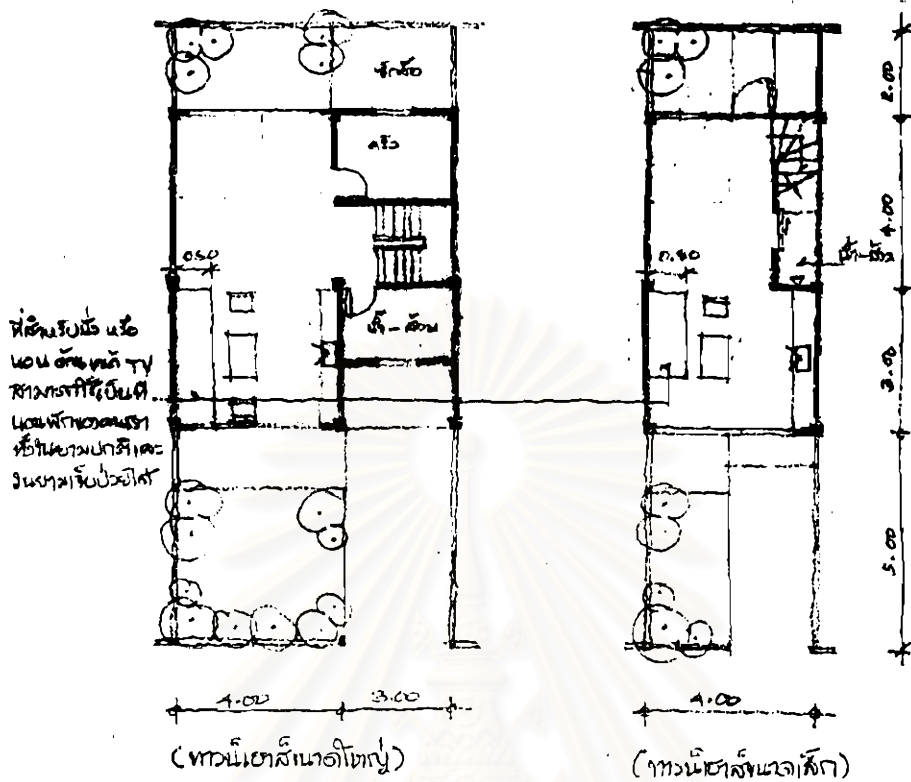

ภาพที่ 100 การมีระเบียบที่ต่อเนื่องกับห้องนอน

4.2 โถงเอนกประสงค์

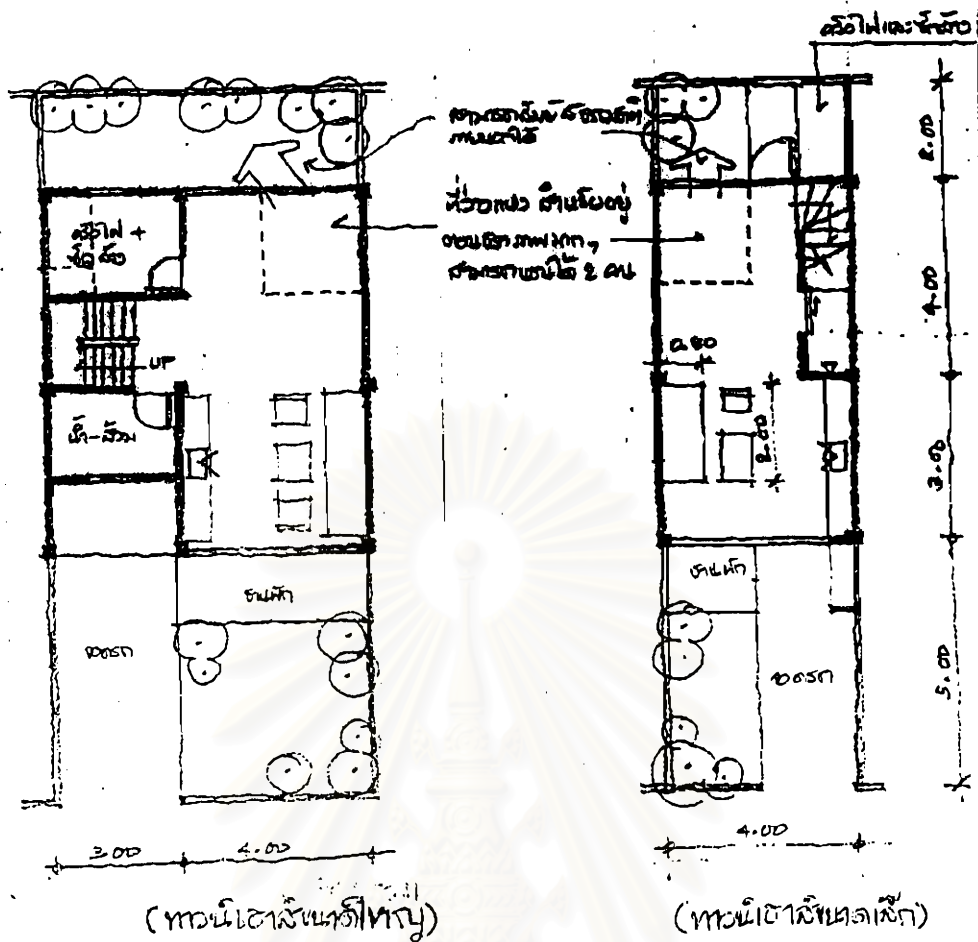
เป็นพื้นที่ร่วมของบ้านที่ชั้นล่างที่รองรับประโยชน์ที่หลากหลายตั้งแต่ เป็นส่วนพักผ่อน รับแขก ทานอาหาร ทำงาน และที่สำคัญคือเป็นที่อยู่ของคนชรา ซึ่งในปัจจุบันครอบครัวที่อาศัยอยู่ในทาวน์เฮาส์ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยมีสมาชิกที่อยู่ในวัยนี้เท่าไรนัก แต่ในอนาคต สมาชิกที่อยู่ปัจจุบันก็จะแก่ตัวลงทำให้ต่อไปครอบครัวที่อยู่ทาวน์เฮาส์มีแนวโน้มที่จะมีสมาชิกในวัยชรามากขึ้น โดยผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะเป็นผู้ที่อยู่บ้านทั้งวัน อธิยบายที่สำคัญของวัยนี้ในภาวะปกติคือการพักผ่อน การนั่งเอนหลัง และการนอน แต่ในภาวะที่ไม่ปกติหรือในยามที่ล้มป่วย ตลอดจนในยามที่ชราภาพมากๆ ก็จะเป็นช่วงเวลาที่ไม่สามารถเดินขึ้นบันไดไปนอนที่ชั้นบนได้ ดังนั้นบริเวณโถงเอนกประสงค์จึงควรเตรียมพื้นที่ที่มีลักษณะที่รองรับคนชราด้วย ซึ่งโถงเอนกประสงค์จะมีรายละเอียดของพื้นที่และองค์ประกอบที่สำคัญคือ

ส่วนพักผ่อนเป็นบริเวณที่อยู่ส่วนหน้าของโถงเอนกประสงค์ ทำหน้าที่ นั่งเล่น พักผ่อน ดู TV รับแขก ฯลฯ จึงเป็นส่วนที่มีตำแหน่งการวาง TV ที่ชัดเจน และส่วนที่จะเป็นส่วนนั่งเล่น พักผ่อน รับแขกนั้นก็จะเป็นบริเวณที่อยู่ตรงข้ามกับตำแหน่งของ TV ซึ่งบริเวณฝั่งตรงข้ามนี้ควรจะทำให้เป็นที่สำหรับตั้งโซฟาหนังดู TV นั่งรับแขกและใช้นอนได้ในตัว เช่นทำแท่นที่นอนแบบติดตั้งในที่ (Built-in) ที่สามารถเก็บของข้างใต้ได้ หรือทำเป็นร่องรอยของโครงสร้างรองรับให้ผู้สูงอายุมาต่อเติมเองเป็นต้น การทำในลักษณะเช่นนี้ นอกจากจะทำให้ผู้อยู่ประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อเฟอร์นิเจอร์แล้ว ยังเป็นการเพิ่มพื้นที่เก็บของให้กับทาวน์เฮาส์ และบริเวณนี้ยังสามารถใช้เป็นที่พักผ่อนของคนชราทั้งในยามปกติและเป็นที่พักพิงชั่วคราวชั่วคราวในยามล้มป่วยได้อีกด้วย

ภาพที่ 101 การทำที่นั่งและนอนด้านหน้า TV

สำหรับส่วนทานอาหารซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่บริเวณส่วนหลังของโถงเอนกประสงค์ (สัมพันธ์กับส่วนครัว) นอกจากจะเป็นส่วนที่ใช้สำหรับทานอาหารแล้วยังสามารถใช้เป็นทำงาน นอกจากนั้นในบางครอบครัวที่มีเชื้อสายจีน และยังคงรักษาประเพณีจีนบางอย่างไว้อยู่เช่น ตรุษจีน สารทจีน ฯลฯ (ซึ่งการทำพิธีก็จะเกี่ยวข้องกับป้ายเจ้าที่ ที่จะต้องตั้งไว้ที่พื้นชั้นล่างและต้องหันออกมาทางหน้าบ้าน) ดังนั้นส่วนทานอาหารนี้จะต้องมีเฟอร์นิเจอร์ที่สำคัญ คือ โต๊ะ ที่ทำหน้าที่ทั้งใช้รับประทานอาหาร ใช้วางของทำพิธีไหว้เจ้า และใช้เป็นโต๊ะทำงาน โดยเฉพาะงานด้านเอกสารที่ต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากหรือมากกว่าขนาดของโต๊ะทำงานปกติ ซึ่งโต๊ะนั้นควรจะมีลิ้นชักสำหรับเก็บงานหรืออุปกรณ์ในการทำงาน อีกทั้งเก้าอี้ที่ใช้กับโต๊ะดังกล่าวก็ควรจะมีน้ำหนักเบาสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก ซึ่งจะช่วยให้บริเวณโถงเอนกประสงค์นี้ไม่จำเป็นต้องมีเฟอร์นิเจอร์มากนัก เพราะสามารถเคลื่อนย้ายมาไว้ในส่วนรับแขกได้ คนชราสามารถใช้เก้าอี้มานั่งดู TV และปรับไปตามระยะการมองเห็นหรือการได้ยินได้ และการมีที่นั่งหรือเก้าอี้ นี้จะทำให้คนชรา นั่งได้ถูกอิริยาบถไม่เป็นที่ผลเสียต่อสุขภาพ เพราะบางครั้งการนั่งที่พื้นจะให้ผลให้สุขภาพของคนชราได้ เช่น ปวดไขข้อ ปวดหลัง เป็นต้น นอกจากนี้ในส่วนทานอาหารควรจะมีการเตรียมพื้นที่เพื่อใช้เป็นที่อยู่ของคนชราในยามที่ชราภาพมากๆ จนเดินขึ้นไปนอนที่ชั้นบนไม่ไหวแล้วด้วยโดยไม่จำเป็นต้องเป็นพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่สัก (อย่างน้อยประมาณ 2.00 x 2.00 ม.) และไม่จำเป็นต้องกันเป็นห้อง สามารถใช้นอนได้ 2 คน (สามี-ภรรยา) ซึ่ง "ที่ว่างแ่ง" นี้ในเริ่มแรกที่ยังไม่มีใครมาใช้ก็สามารถใช้ทำหน้าที่อื่นก่อน แต่ควรจะเป็นตำแหน่งที่มีการระบายอากาศที่ดี แสงสว่างเข้าถึงสามารถมองเห็นธรรมชาติแวดล้อมซึ่งเป็นสัญญาณแห่งชีวิตแก่คนชราให้มีกำลังใจที่จะอยู่เป็นศูนย์รวมของลูกหลานต่อไป

ภาพที่ 102 ตำแหน่ง "ที่ว่างแฝง" สำหรับเป็นที่อยู่ของคนชราในยามที่ชราภาพมากๆ

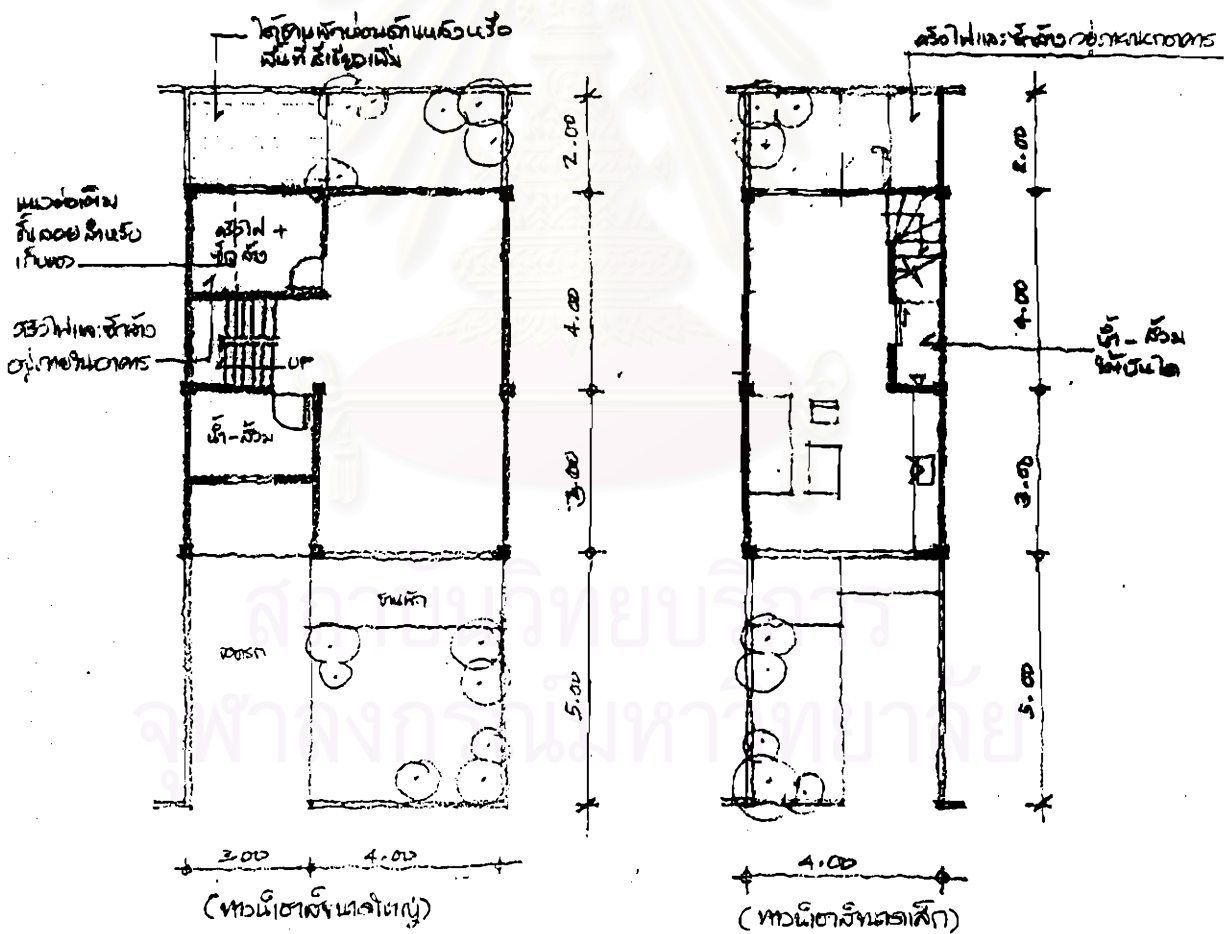
เมื่อโรงเอนกประสงค์ มีแนวโน้มที่จะใช้เป็นที่อยู่ของคนชราในอนาคตเช่นนี้ "ห้องน้ำ" ที่อยู่ชั้นล่างก็ควรที่จะมีความสอดคล้องเพื่อรองรับคนชราด้วย เช่น มีที่สำหรับอาบน้ำด้วยไม่ใช่มีเฉพาะเพียงอ่างล้างหน้ากับส้วมเท่านั้น อีกทั้งวัสดุที่ใช้ปูพื้นห้องน้ำก็ไม่ควรใช้วัสดุที่ลื่นง่ายและควรจะมีราวจับเพื่อถ่วงน้ำหนักกันลื่น ติดไว้กับผนังห้องด้วยเป็นต้น นอกจากนี้ในส่วนของโรงเอนกประสงค์ควรจะมีช่องเปิดด้านหน้าและด้านหลังมีขนาดใหญ่เต็มผนัง เช่น เป็นบานเลื่อนหรือบานพับเย็บ ลูกพิกกระจุกเหมือนกับเป็นผนังที่เคลื่อนที่ได้ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ทาวน์เฮาส์ซึ่งมีช่องเปิดเพียง 2 ด้าน มีการระบายอากาศได้ดีขึ้นแล้วยังให้ผู้อยู่ได้มีโอกาสปรับเปลี่ยนบรรยากาศ สัมผัสธรรมชาติมากขึ้นเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับตอนที่อยู่ในห้องนอน

4.3 ครัวไฟและซักล้าง

ทาวน์เฮาส์ส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมครัวเอาไว้ให้หรือถ้ามีก็เป็นเพียงส่วนเตรียมอาหารซึ่งไม่เหมาะสมกับลักษณะการทำครัวของไทยซึ่งเป็นครัวที่มีทั้งกลิ่นและควัน ดังนั้นถ้าเป็นทาวน์เฮาส์ที่มีขนาดเล็กสัก ก็ควรมีการจัดเตรียมพื้นที่สำหรับครัวไฟอย่างชัดเจน เป็นสัดส่วนหรือมีการกันห้องเพื่อถ่วงกลิ่นและควันที่จะเข้ามาบรรจบภายในบ้าน หรือถ้าเป็นทาวน์เฮาส์ขนาดเล็กไม่มีที่พอที่จะกันเป็นส่วนครัวไฟได้ ก็สามารถแก้ปัญหาด้วยการนำครัวไฟไปซ่อนทับลงบนพื้นที่เดียวกับพื้นที่ซักล้างบริเวณด้านหลัง ซึ่งนอกจากจะช่วยประหยัดพื้นที่ ไม่รบกวนพื้นที่ว่างสีเขียวที่อยู่ด้านหลัง

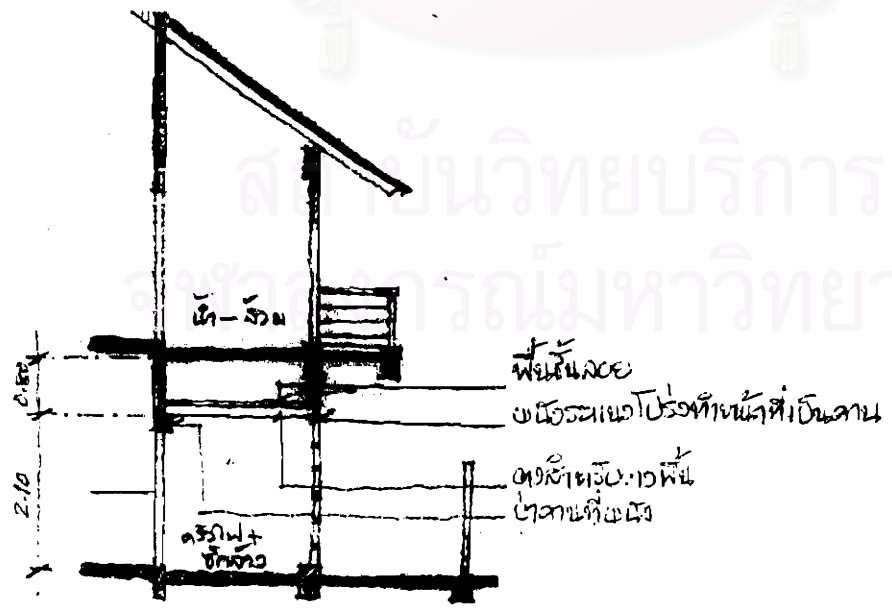
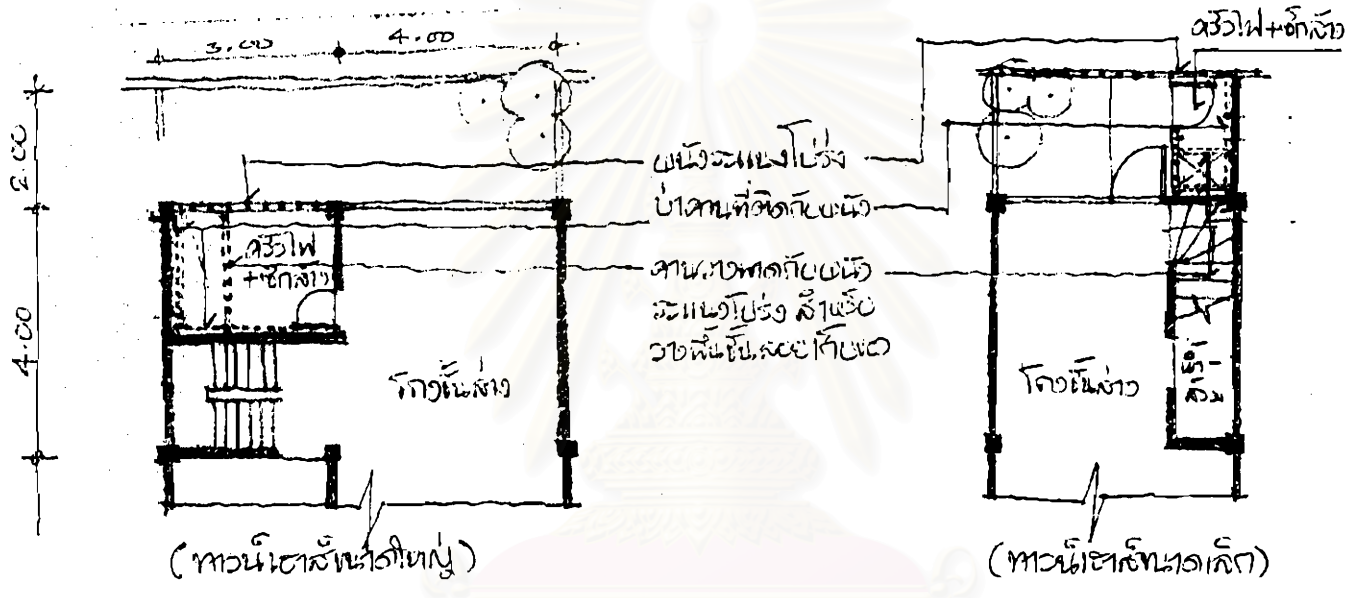
และเป็นการแยกส่วนครัวไฟออกจากตัวบ้านอย่างชัดเจนแล้ว น้ำจากส่วนชักร้างสามารถใช้ทำความสะอาดพื้นครัว ซึ่งเป็นพื้นที่สกปรกและเปื้อนง่าย ได้ในตัวด้วย และเพื่อความปลอดภัยวัสดุปูพื้นในส่วนนี้จะต้องไม่ลื่นเมื่อเปียกน้ำ

นอกจากจะมีการนำเอาครัวไฟไปใช้ร่วมกับส่วนชักร้างบริเวณด้านหลังแล้วในทางกลับกันสำหรับทาวน์เฮาส์ที่มีขนาดพอที่จะเตรียมครัวไฟเอาไว้ได้อย่างเป็นสัดส่วนภายในได้ ก็สามารถที่จะนำชักร้างจากด้านหลังมาใช้รวมในส่วนนี้ได้ ซึ่งจะทำให้เกิดพื้นที่ว่างสี่เหลี่ยมด้านหลังเพิ่มขึ้น หรือสามารถใช้บริเวณที่เคยเป็นส่วนชักร้างด้านหลังบ้านมาทำเป็นชานหรือเฉลียงสำหรับพักผ่อนของครอบครัวแทนโดยอาศัยระเบียงที่ยื่นมาจากห้องนอนชั้นบนเป็นที่กันแดดกันฝนให้กับบริเวณนี้ได้ในตัว ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ไม่ว่าทาวน์เฮาส์ที่มีขนาดเล็กหรือมีขนาดใหญ่ก็ควรใช้ครัวไฟและชักร้างรวมอยู่ในพื้นที่เดียวกัน

ภาพที่ 103 แนวทางการจัดวาง ส่วนครัวไฟและชักร้างในทาวน์เฮาส์

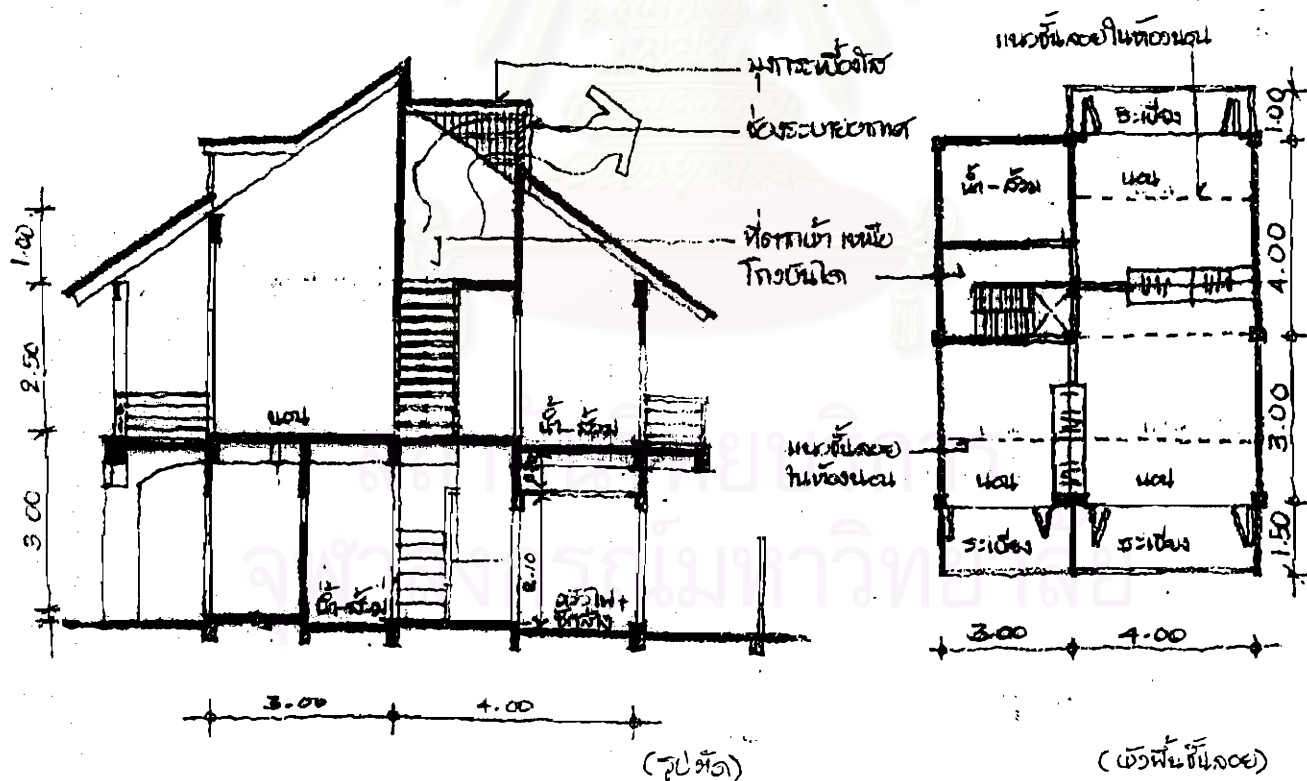
ด้วยเหตุที่ครัวไฟเป็นพื้นที่ที่ต้องการการระบายกลิ่นและควัน ประกอบกับส่วนซักล้างก็เป็นพื้นที่ที่ต้องการการระบายความชื้น ดังนั้นส่วนครัวไฟและซักล้างนี้ควรจะมีลักษณะที่โล่ง ระบายอากาศได้สะดวกด้วยการมีผนังด้านที่ติดกับภายนอกอาคารเป็นผนังระแนงโปร่ง ซึ่งทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ประหยัดวัสดุเพราะไม่ต้องทำผนังทึบและทำหน้าต่าง นอกจากนี้ส่วนครัวไฟและซักล้างก็มีเนื้อที่ไม่มากนักซ้ำยังเป็นส่วนที่มีเครื่องใช้ไม่ลยต่างๆ มากมาย ดังนั้นจึงควรจัดเตรียมพื้นที่เก็บของไว้ให้ด้วยการทำเป็นชั้นลอยสำหรับเก็บของ โดยถ้าเป็นครัวไฟและซักล้างที่อยู่ด้านนอกอาคารส่วนเก็บของนี้ก็อยู่ในรูปของชั้นลอยใต้หลังคาหรือถ้าเป็นพื้นที่ที่อยู่ภายในอาคาร โดยครัวไฟและซักล้างไม่จำเป็นต้องมีฝ้าเพดาน แต่ใช้พื้นที่เหนือศีรษะที่เคยเป็นฝ้าเพดานนั้น ทำเป็นชั้นลอยสำหรับเก็บของแทน โดยทางโครงการอาจไม่จำเป็นต้องทำชั้นลอยให้ครบสมบูรณ์แต่ทั้งร่องรอยของโครงสร้างบางอย่างเพื่อให้ผู้อยู่เข้ามาต่อพื้นของชั้นลอยนี้ในภายหลัง เช่น ทำเป็นบ้ำของคานรอไว้ที่ผนังด้านหนึ่ง ส่วนอีกด้านหนึ่งอาจจะใช้ผนังระแนงโปร่งของครัวเป็นโครงสร้างแทน เมื่อจะทำพื้นชั้นลอยก็เพียงนำโครงสร้างสำหรับวางพื้นมาวางพาดกับคานและวางสอดเข้าไปในช่องของระแนงก็สามารถที่จะนำพื้นมาวางเพื่อทำเป็นชั้นลอยได้เป็นต้น

ภาพที่ 104 แนวทางการต่อเติมชั้นลอยสำหรับเก็บของเหนือส่วนครัวไฟและซักล้าง

4.4 ที่ตากผ้า

เป็นส่วนที่มักถูกกำหนดให้อยู่บริเวณด้านหลังใกล้ๆ กับส่วนซักล้าง แต่เมื่อใช้งานจริงกลับมีปัญหาเนื่องจากระยะห่างระหว่างด้านหลังของทาวนเฮาส์กระชั้นเกินไป คือ มีที่เว้นว่างห่างจากแนวเขตที่ดินด้านหลังของแต่ละหลังอย่างน้อย 2.00 เมตรตามกฎหมาย ทำให้มีระยะห่างระหว่างอาคารโดยส่วนใหญ่ 4.00 เมตร ทำให้ตัวอาคารบังแดดกันเอง จนต้องแก้ปัญหาโดยการขยายมาตากบริเวณที่ว่างหน้าบ้าน แต่ก็ใช้ว่าบริเวณนี้จะใช้ตากผ้าได้อย่างแท้จริงเสมอไปเพราะในบางครอบครัวเป็นผู้ที่ชอบปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงาและความสดชื่นกับบ้าน ประกอบกับความจำกัดบนพื้นที่ว่างในทาวนเฮาส์ ทำให้เมื่อปลูกต้นไม้แล้วจึงไม่มีที่โล่งพอที่จะให้แสงส่องถึง เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมักเห็นผู้อยู่ทาวนเฮาส์นำผ้าของตัวเองมาตากบนถนนหน้าบ้าน ซึ่งนอกจากจะเป็นการบุกรุกพื้นที่สาธารณะแล้ว ยังเกิดภาพที่ไม่น่าดูภายในโครงการด้วย เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวจึงควรทำชั้นลอยใต้หลังคาบริเวณเหนือโถงบันไดซึ่งเป็นพื้นที่ร่วมของครอบครัวใช้เป็นที่ตากผ้าแทน เพราะเป็นพื้นที่ที่อยู่ในบริเวณจุดที่สูงที่สุดของหลังคา ทำให้มีลมเป่าและความร้อนที่ได้หลังคาพอที่จะใช้งานได้ และเพื่อให้บริเวณนี้มีลักษณะที่เหมาะสมกับการตากผ้ามากยิ่งขึ้น ก็ควรทำบางส่วนของหลังคาในบริเวณนี้เป็นลักษณะของหลังคาเล็ก ๆ ซ่อนอยู่พร้อมกับบุกระเบื้องโปร่งแสงพร้อมมีช่องระบายอากาศเพื่อให้ลมที่พัดเข้ามาสู่ตัวอาคารในบริเวณโถงชั้นล่างสามารถมีช่องทางออกหรือระบายความร้อนออกทางหลังคาด้านบนได้อีกทางหนึ่ง ทำให้บริเวณชั้นลอยสำหรับตากผ้าผ่านจากมีแสงแดดส่องถึงแล้ว ยังมีลมพัดผ่านเหมือนกับการตากผ้าภายนอกอาคารด้วย

ภาพที่ 105 ลักษณะของชั้นลอยสำหรับตากผ้าเหนือโถงบันได

4.5 เอลียงหรือซาน

ในการอาศัยอยู่ของมนุษย์นั้น มนุษย์ไม่สามารถที่จะอยู่แต่ในบ้านตลอดเวลา แต่ยังต้องการออกมานั่งพักผ่อน ภายนอกหรือภายในบริเวณบ้านเพื่อให้ได้สัมผัสต้นไม้และใกล้ชิดธรรมชาติ ซึ่งสเปซที่เหมาะสม สอดคล้อง และรองรับกับความต้องการดังกล่าวนี้สำหรับบ้านก็คือ “เอลียงหรือซาน” แต่ด้วยความที่ทาวนเฮาส์มีพื้นที่ที่จำกัด การที่จะมีเอลียงหรือซานที่เป็นกิจลักษณะหรือมีขนาดใหญ่ชัดเจนเช่นเดียวกับบ้านเดี่ยวนั้นเป็นไปได้ลำบาก ดังนั้นจึงต้องอาศัยซานพักที่มีอยู่เดิมซึ่งทำหน้าที่เน้นทางเข้าและถ่ายสเปซ หรือถ่ายทอดระดับก่อนเข้าบ้านและก่อนลงสู่พื้น ภายนอกทั้งบริเวณด้านหน้าและด้านหลังมาทำหน้าที่เป็นซานสำหรับพักผ่อนภายนอกให้กับผู้อยู่ด้วย ดังนั้น ซานพัก ทั้งบริเวณด้านหน้าและด้านหลังของทาวนเฮาส์จึงไม่ได้เป็นเพียงแค่ซานพักหรือทางสัญจรที่นำผู้อยู่จากภายนอกเข้าสู่อาคารหรือจากภายในออกสู่ภายนอกอาคารเท่านั้น แต่จะต้องเป็นซานด้านหน้าและซานด้านหลังที่มีหน้าที่และลักษณะที่พิเศษดังรายละเอียดต่อไปนี้

ซานด้านหน้า

เป็นซานที่มีความเป็นส่วนตัวน้อยกว่าซานด้านหลัง มีลักษณะโล่ง แสงธรรมชาติส่องเข้าถึงได้สะดวกและมีหลังคาที่ เกิดจากพื้นระเบียงของห้องนอนชั้นบนคลุมกันแดดกันฝนอยู่ ด้วยตำแหน่งและลักษณะของพื้นที่เช่นนี้ ทำให้ซานด้านหน้าสามารถรองรับกิจกรรมพิเศษนอกเหนือจากการเป็นเพียงทางสัญจรคือ

- ใช้เป็นที่นั่งเล่น พักผ่อน ของครอบครัว
- ใช้เป็นที่รับแขก เพราะในบางครั้งขณะที่มีแขกมาหา นั้น มีสมาชิกในครอบครัวบางคนกำลังใช้ส่วน พักผ่อนซึ่งทำหน้าที่เป็นที่รับแขกภายในส่วนโถงเอนกประสงค์อยู่
- ใช้เป็นส่วนทำงานอดิเรก งานฝีมือ ตลอดจนงานซ่อมแซมบ้านซึ่งเป็นงานที่สกปรก และต้องใช้พื้นที่ ในการทำค่อนข้างมาก อีกทั้งการที่มีบริเวณทำงานเช่นนี้อยู่หน้าบ้านทำให้สะดวกในการขนย้ายวัสดุ ต่างๆ จากภายนอกที่จะนำเข้ามาใช้เพื่อทำงาน อีกทั้งในขณะที่ทำงานถ้าต้องอยู่บ้านคนเดียวก็สามารถ ที่จะเห็นความเป็นไปต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นบริเวณหน้าบ้าน โดยเฉพาะผู้ที่มาหาหรือมาติดต่อได้สะดวก

ในเมื่อบริเวณซานด้านหน้าต้องรองรับกิจกรรมเหล่านี้ ดังนั้น ซานด้านหน้าจะต้องมีขนาดที่พอเหมาะสามารถเข้าไปใช้งานได้จริง โดยอย่างน้อยจะต้องกว้างไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร ซึ่งจะสอดคล้องกับขนาดของระเบียงชั้นบนที่คลุมลงบนพื้นที่นี้ และด้วยความที่ซานด้านหน้ามีขนาดที่ไม่ใหญ่มากนักแต่รองรับกิจกรรมที่หลากหลาย ภายในสเปซจึงไม่จำเป็นต้องมีเฟอร์นิเจอร์เข้ามาวางหรือเกาะเกาะ แต่ใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่มีอยู่ทำหน้าที่เป็นเฟอร์นิเจอร์แทน ได้แก่การมีพื้นของซานที่เรียบเสมอกันไม่เป็นร่องและยกระดับจากพื้นภายนอกขึ้นมาประมาณ 0.40 - 0.45 ม. ทำให้พื้นของซานไม่สกปรกและสามารถนั่งพักขาหรือหย่อน ไขเป็นโต๊ะ ที่นั่งสำหรับทำงาน รับแขก และพักผ่อน หรือถ้าต้องการจะนอนพักผ่อนก็สามารถที่จะนอนที่พื้นโดยนำเสื่อมาปูหรือเตียงผ้าใบมาวางนอนหรือแม้กระทั่งถ้าบริเวณซานพักนี้มีเสื่อลอยอยู่ ก็สามารถทำเสื่อนี้ให้มีเคียวหรือที่เกี่ยวสำหรับแขวนเปลววันนอนเล่นได้ ซึ่งเฟอร์นิเจอร์สำหรับนอนเหล่านี้สามารถพับเก็บได้สะดวกเมื่อเลิกใช้ ทำให้ไม่เกาะเกาะภายในสเปซ นอกจากพื้นและเสื่อที่สามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์แล้ว ผ้าเพดานของซานด้านหน้านี้อาจสามารถทำเป็นโครงหรือชั้น สำหรับแขวนหรือเก็บของที่ใช้ทำงานในบริเวณนี้ได้อีกด้วย

ขานด้านหลัง

เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวกว่าขานด้านหน้า มีตำแหน่งที่สัมพันธ์กับส่วนรับประทานอาหารและส่วนครัวไฟ อีกทั้งยังมีหลังคาที่เกิดจากพื้นระเบียงของห้องนอนชั้นบนช่วยคลุมกันแดดกันฝนอยู่ และด้วยเหตุที่พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหลังของทาวน์เฮาส์ก็มีอยู่ไม่มากนัก (มีระยะห่างระหว่างอาคารกับแนวเขตที่ดินไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร) ดังนั้นขนาดของพื้นขานด้านหลังก็ไม่จำเป็นต้องมีขนาดความกว้างเท่ากับขานด้านหน้า แต่เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงก็ควรจะมี ความกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ด้วยตำแหน่งและลักษณะของพื้นที่เช่นนี้ ทำให้ขานด้านหลังสามารถรองรับกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเป็นเพียงทางสัญจรเพื่อเปลี่ยนระดับเข้าและออกจากตัวบ้านคือ

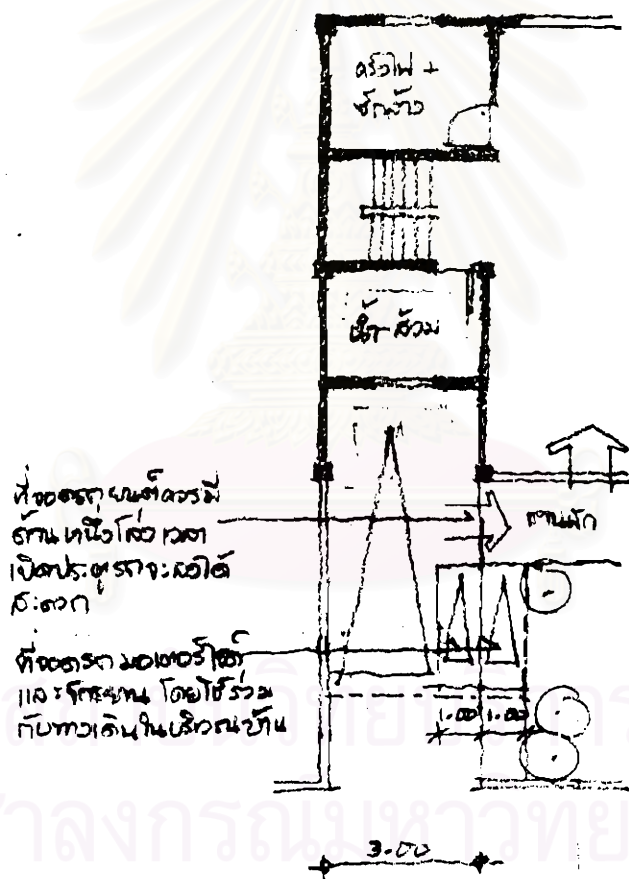
- เป็นพื้นที่นั่งเล่น พักผ่อน ที่ต้องการความสงบของครอบครัว
- เป็นที่ทำงาน อ่านหนังสือ หรือกิจกรรมที่ต้องการใช้สมาธิอื่นๆ ที่อยู่ภายนอกอาคาร
- เป็นที่นั่งรับประทานอาหารภายนอกอาคารของครอบครัว

เมื่อบริเวณด้านหลังสามารถรองรับกิจกรรมหลากหลายเช่นนี้ แต่กลับมีเนื้อที่ไม่มากนัก ดังนั้นในบริเวณนี้จึงไม่ควรจะมีเฟอร์นิเจอร์หรือถ้าจำเป็นต้องมีก็ควรจะทำมาใช้ชั่วคราว เมื่อเลิกใช้ก็สามารถพับหรือเก็บได้สะดวก อีกทั้งองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมก็ควรทำหน้าที่เป็นเฟอร์นิเจอร์ได้ในตัว เช่น มีพื้นของขานที่ยกระดับขึ้นมาจากพื้นด้านนอกโดยไม่จำเป็นต้องเท่ากับพื้นขานด้านหน้า (เนื่องจากมีพื้นที่น้อย) คืออาจจะยกประมาณ 0.30 เมตร เพื่อให้พื้นขานสะอาดพอที่จะใช้เป็นที่นั่งหรือเป็นที่นอนได้ นอกจากนี้การที่มีช่องเปิดที่เปิดออกจากโถงเดินประสงคสู่ขานด้านหลังเป็นบานเลื่อนหรือบานพับขนาดใหญ่เต็มผนัง ถ้าเปิดออกจนสุดในตอนกลางวันก็จะทำให้พื้นที่ภายในบ้านและพื้นที่ขานด้านหลังรวมเป็นหนึ่งเดียวทำให้เสมือนกับว่าช่วยให้ขานด้านหลังมีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิมด้วย

4.6 ที่จอดรถ

โดยทั่วไปทาวน์เฮาส์ได้เตรียมพื้นที่จอดรถไว้เพียงคันเดียว ซึ่งในความเป็นจริงผู้อยู่ทาวน์เฮาส์ก็อาจจะมีรถมากกว่า 1 คัน หรือไม่ได้มีเพียงเฉพาะรถยนต์แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น อาจจะมีรถจักรยานยนต์ และจักรยานอีกด้วยในกรณีที่มีครอบครัวใดมีรถยนต์มากกว่า 1 คัน ก็จำเป็นต้องจอดบริเวณริมถนนหน้าทาวน์เฮาส์ของตน แต่ถ้าเป็นกรณีของรถจักรยานยนต์และรถจักรยาน ซึ่งเป็นรถที่แทบจะทุกครอบครัวต้องมีนอกเหนือจากรถยนต์ดังนั้นพื้นที่จอดรถในทาวน์เฮาส์จะต้องมีเนื้อที่เผื่อไว้สำหรับรถเหล่านี้ด้วย โดยใช้พื้นที่เดียวกับพื้นที่จอดรถ ดังนั้นความกว้างของที่จอดรถเดิมที่ 2.50 เมตร จึงไม่เพียงพอ หรือแม้กระทั่งบางโครงการทำไว้กว้างถึง 3.00 เมตร แต่เข้าไปจอดได้ถูกลงของอาคารจึงทำให้ถูกขนาบด้วยผนังทั้ง 2 ด้าน เมื่อเข้าไปจอดแล้วเสมือนเป็นซอกแคบๆ อีกทั้งเมื่อต้องมีการจอดรถจักรยานและจักรยานยนต์รวมอยู่จึงยิ่งทำให้ไม่สะดวกในการใช้สอยมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ได้ความกว้างของช่องเสาทีจอดรถสอดคล้องกับช่องเสาในส่วนของห้องนำหรือโถงบันไดภายในทาวน์เฮาส์ (ซึ่งทั้ง 3 ส่วนมักมีการจัดผังอาคารอยู่ในแนวเดียวกัน) ซึ่งจะทำให้ประหยัดและสะดวกเวลาก่อสร้าง ความกว้างของที่จอดรถของทาวน์เฮาส์จึงไม่ควรต่ำกว่า 3.00 เมตร และถ้ามีขนาดกว้าง 3.00 เมตร บางส่วนของด้านข้างด้านหนึ่งจะต้องเปิดโล่งหรือต่อเนื่องกับที่ว่างบริเวณหน้าบ้านเพื่อที่จะอาศัยพื้นที่นี้เป็นทางเดินสำหรับส่วนจอดรถและเป็นพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานและจักรยานยนต์อีกทางหนึ่ง และในเมื่อส่วนหนึ่งของลานจอดรถจะต้องยื่นออกมาจากตัวอาคารเช่นนี้ ทำให้ส่วนจอดรถจึงต้องมีหลังคาคลุมตามด้วย จะทำให้พื้นที่ใต้หลังคาที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ อาทิ ทำเป็นชั้นลอยสำหรับเก็บของของบ้านหรือเก็บของที่เกี่ยวกับรถ หรือแม้กระทั่งถ้ายกหลังคาบริเวณจอดรถให้สูงกว่าเดิมประมาณ 1.00 เมตร ก็

สามารถใช้พื้นที่เหนือส่วนจอตลอดเป็น "ห้องใต้หลังคา" เพื่อใช้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อีกมากมาย โดยทางโครงการอาจจะเตรียมแนวคานและผนังไว้ให้ แล้วให้ผู้ผู้มาได้มาต่อเติมพื้นที่ในภายหลัง ซึ่งจะทำให้ระดับราคาของทาวน์เฮาส์ไม่สูงมากนัก

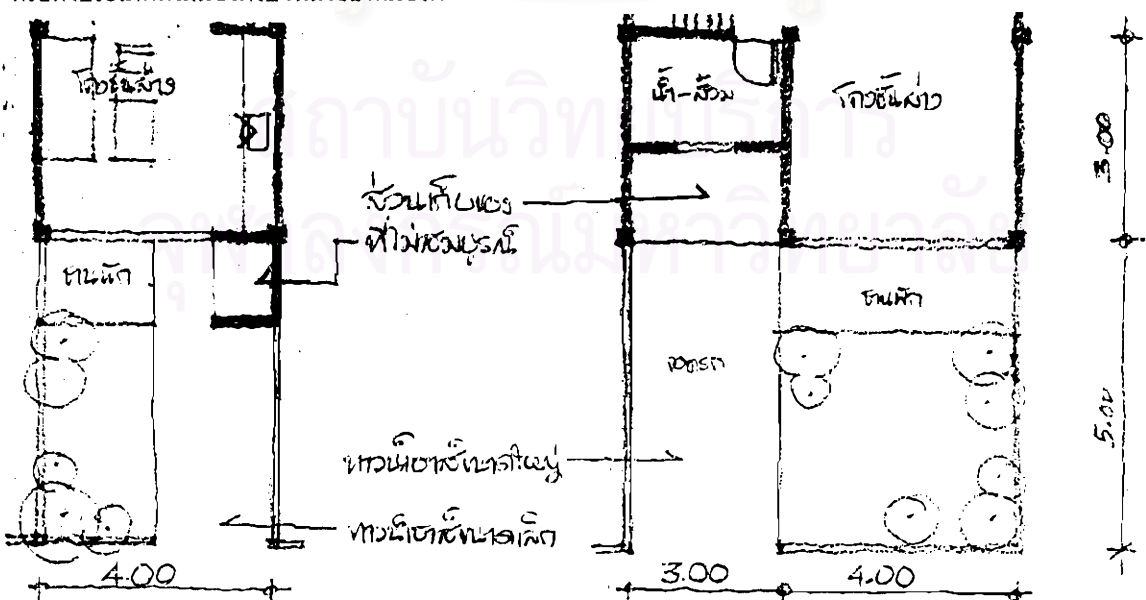

ภาพที่ 106 ลักษณะของส่วนจอตลอดของทาวน์เฮาส์

4.7 ส่วนเก็บของ

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าทาวนเฮาส์มีพื้นที่สำหรับเก็บของที่จำกัด โดยส่วนใหญ่ก็มักจะเตรียมที่สำหรับเก็บของไว้ได้ชั้นพักบันได ทำให้ไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงควรเพิ่มพื้นที่เก็บของสำหรับทาวนเฮาส์ ด้วยการให้ทุก ๆ พื้นที่ ที่มีความจำเป็น ต้องเก็บของมีลปะช สำหรับเก็บของแทรกหรือซ่อนอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ดังได้กล่าวอย่างละเอียดไปบ้างแล้วในหัวข้อที่ ผ่านๆ มาเช่น การทำชั้นลอยสำหรับเก็บของในส่วนจอดรถ ครวไฟกับซักล้าง หรือแม้กระทั่งบริเวณเหนือโถงบันได หรืออยู่ในรูปของการทำแทนสำหรับนอน หรือนั่งที่สามารถเก็บของข้างได้อีกในส่วนพักผ่อน ตลอดจนการทำผนังภายใน ที่กั้นระหว่างห้องนอนที่ชั้นบนอยู่ในรูปของตู้ติดตั้งในที่ (Built - In) หรือตู้แบบถอดประกอบได้ (Knock Down) เป็นต้น นอกจากนี้ในส่วนของผนังภายในนั้นไม่ได้มีเฉพาะที่กั้นระหว่างห้องนอนด้วยกันเองเท่านั้นที่สามารถทำที่เก็บ ของได้ ยังมีผนังภายในอื่นที่กั้นระหว่างห้องต่างๆ ในทาวนเฮาส์ก็สามารถที่จะทำเป็นตู้แบบติดตั้งในที่ (Built - In) สำหรับเก็บของได้เช่นกัน ที่เห็นได้ชัดก็คือห้องนอนบางห้องที่ใช้นั่งร่วมกับโถงบันได ดังนั้น ในตอนก่อสร้างอาจ ไม่จำเป็นต้องทำผนังส่วนนี้ก็ได้อีกแล้วนำตู้ประเภทนี้เข้ามาติดตั้งภายหลัง

นอกจากทาวนเฮาส์จะมีส่วนเก็บของแทรกไปตามที่ต่างๆ แล้วก็ควรจะมีส่วนเก็บของหลักซึ่งไม่จำเป็นต้องมีขนาดพื้นที่ที่ใหญ่โตนัก แต่สามารถเก็บของในลักษณะต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่มีเข้ามาอย่างไม่คาดฝันหรือวางแผนมาก่อน ซึ่งจะไม่เหมือนกันในแต่ละครอบครัว ดังนั้น เพื่อให้ส่วนเก็บของหลักสามารถรองรับความหลากหลาย เหล่านี้รูปแบบของส่วนนี้จะต้องเป็น "ส่วนเก็บของที่ไม่สมบูรณ์" คือ เป็นห้องที่ไม่ปิดทึบแต่มีผนังที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ครบ หรือมีบางด้านเว้นว่างอยู่ เพื่อเปิดรับประโยชน์ใช้สอย อะไรก็ตามแต่ที่ผู้อยู่ต้องการ แล้วให้อิสระแก่ผู้อยู่ได้ต่อเติมหรือ อาจจะไม่ต่อเติมภายในส่วนเก็บของและผนังที่เว้นว่างไว้ให้สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยที่อยู่ภายในเช่น ไซเป็นที่ตั้ง เหยียงสัตว์ ประเภทที่ต้องกักบริเวณเพื่อไม่ให้ออกไปรบกวนเพื่อนบ้าน เช่น แมว (ซึ่งจำเป็นต้องต่อเติมผนังแบบระแนง โปรงเข้าไปที่ช่องที่เว้นว่างนั้นซึ่งถ้าเป็นห้องที่มีผนังทึบโดยสมบูรณ์อยู่แล้วก็จะไม่เหมาะสมกับการเลี้ยงสัตว์) ไซเป็นที่ เก็บของก็ไม่ต้องต่อเติมผนังให้ครบก็ได้ แต่อาจจะต้องทำชั้นวางของต่างๆ ภายในส่วนนี้แทน เป็นต้น จากตัวอย่างจะเห็นว่า การเว้นผนังว่างไว้สามารถที่จะเปิดรับการเก็บของได้หลากหลายทั้งขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ หรือทั้งประเภทที่ไม่มีชีวิตไปจนถึงของที่มีชีวิต

ภาพที่ 107 ตำแหน่งของ " ส่วนเก็บของที่ไม่สมบูรณ์ "

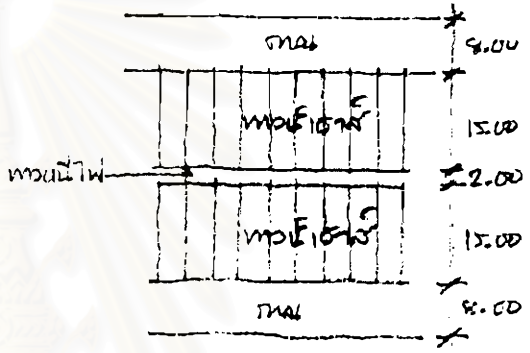
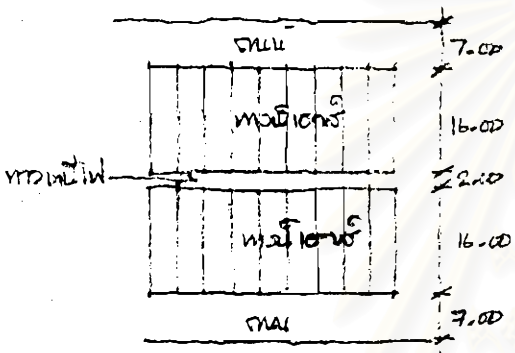
นอกจากการที่ไม่มีผนังบางด้านจะเอื้อให้ส่วนเก็บของรองรับประโยชน์ได้หลากหลายแล้ว ส่วนเก็บของนี้จะต้องอยู่ในพื้นที่ร่วมที่สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวได้มีโอกาสเข้ามาที่สุด อีกทั้งควรเป็นที่ที่แสงและลมธรรมชาติเข้าถึงซึ่งบริเวณที่เหมาะสมก็คือ เป็นบริเวณที่อยู่ระหว่างตัวอาคารกับสวนจอดรถ โดยมีความกว้างไม่ต่ำกว่า 1.00 เมตร และหันด้านที่ไม่มีผนังออกสู่ที่จอดรถ ทำให้สะดวกในการเข้าถึงทั้งในแง่ของการเข้าไปใช้และในแง่ของการต่อเติม อีกทั้งการมีช่องเปิดที่หันออกด้านนอกอาคารเช่นนี้ จะทำให้ไม่เป็นการเบียดบังหรือรบกวนพื้นที่อื่นภายในทาวน์เฮาส์ด้วยและนอกจากนี้ยังเป็นตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับชานพักด้านหน้าที่ใช้เป็นที่ทำงานอดิเรกและงานฝีมือต่างๆ ที่มีขนาดใหญ่จึงทำให้สะดวกที่จะนำเครื่องมือเครื่องมือต่างๆ เข้าไปเก็บที่ส่วนเก็บของนี้ได้

4.8 ถนน

มนุษย์ไม่สามารถที่จะอยู่แต่เพียงภายในตัวอาคารได้ตลอดเวลา จึงต้องการออกมาพักผ่อนหรือทำกิจกรรมในพื้นที่ว่างในบริเวณบ้าน แต่ด้วยความที่ทาวน์เฮาส์เป็นรูปแบบอาคารที่มีพื้นที่จำกัดจนบางครั้งต้องมีบางช่วงของเวลาที่บริเวณบ้านก็ไม่พอเพียงกับความต้องการจึงจำเป็นต้องออกมาใช้บริเวณภายนอก ซึ่งก็คือบริเวณถนน โดยลักษณะการใช้จะต้องไม่เป็นการเข้าไปรบกวน ด้ดแปลง แต่ถนนควรมีรูปแบบที่เอื้อหรือสามารถรองรับประโยชน์ใช้สอยบางอย่างซ่อนอยู่ คือ บนถนนสามารถใช้เป็นที่พักผ่อนของสมาชิกในครอบครัวได้ทุกวัย นับตั้งแต่เป็นที่เล่นในโลกของเด็กที่มีธรรมชาติของความสนใจต้องการเนื้อที่หรือสนามวิ่งเล่น ตลอดจนวัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา ที่ต้องการบริเวณเดินเล่น ออกกำลังกายซึ่งต้องให้พื้นที่มากกว่าบริเวณที่ดินภายในทาวน์เฮาส์ตนเอง ถึงแม้ในบางโครงการได้จัดมีสวนสาธารณะของโครงการรองรับอยู่แล้ว แต่บางกรณีก็อาจจะไม่สะดวกที่จะเข้าไปใช้เพราะอยู่ไกล โดยเฉพาะครอบครัวที่มีคนชราซึ่งไม่ได้มีแรง มีกำลังพอที่จะเดินไปถึงเพียงแค่นี้ได้เดินบนถนนแฉะๆ ทาวน์เฮาส์ก็พอเพียงแล้ว หรือบางครั้งคนชราเหล่านี้มีหลานซึ่งเป็นเด็กต้องดูแลด้วย (พอ-แม่ ออกไปทำงาน) ก็ไม่อยากจะให้เด็กออกไปเล่นไกลๆไกลตา บริเวณถนนแฉะบ้านจึงกลายเป็นที่เล่นของเด็กไปโดยปริยาย อีกทั้งทาวน์เฮาส์บางโครงการที่มีระดับราคาที่ไม่แพงก็อาจจะไม่ได้เตรียมพื้นที่สวนสาธารณะไว้ให้หรือถ้ามีก็อาจจะขนาดเล็ก ไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้อยู่อาศัยในททาวน์เฮาส์ที่มีอยู่ทำให้ไม่พอเพียงต่อการใช้ ดังนั้นเพื่อเป็นการทำให้คุณภาพของชีวิตผู้อยู่ดีขึ้น (ถึงแม้จะอยู่ในโครงการที่มีระดับราคาไม่แพงก็ตาม) โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มพื้นที่สาธารณะที่มีอยู่เดิม ด้วยการทำให้ถนนเป็นสวนสาธารณะสำหรับพักผ่อนไปในตัว เช่น บริเวณไหล่ทางมีพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มความร่มรื่นหรือแทนที่บริเวณไหล่ทางจะปูเป็นคอนกรีตแบบดวาร์กก็ควรปูเป็นบล็อกซีเมนต์ลงบนพื้นดินแทน และถ้าเจ้าของบ้านคนใดต้องการที่จะปลูกต้นไม้เพิ่มบริเวณหน้าบ้านก็เพียงยกบล็อกซีเมนต์บางส่วนออกก็สามารถปลูกต้นไม้ลงไปได้ มีการจัดระบบทางสัญจรหรือการวางผังโครงการที่ทำให้รถผ่านไปมาน้อยลง เช่น การจัดถนนเป็นแบบปลายตัน เป็นต้น

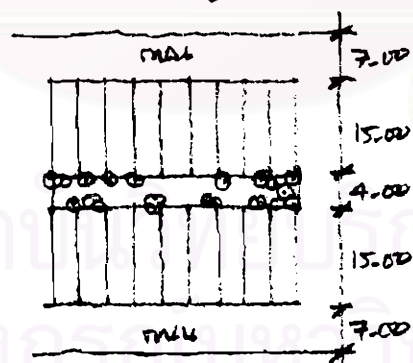
บางครั้งถนนหน้าบ้านจะสามารถรองรับการเป็นที่พักผ่อนหรือสวนสาธารณะได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้นเพราะเนื่องจากยังไม่มีความปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ คือยังมีรถวิ่งไปมาอยู่ อีกทั้งยังไม่สามารถที่จะใช้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเนื่องจากททาวน์เฮาส์บางยูนิตใช้บริเวณถนนด้านหน้าที่เป็นที่สำหรับจอดรถยนต์ด้วย ประกอบกับได้มีผู้เสนอทางสัญจรด้านหลังททาวน์เฮาส์ความกว้าง 2.00 ม. ด้วยการลดขนาดถนนหน้าบ้านจากเดิมกว้าง 8.00 ม. ให้เหลือ 7.00 ม. หรือด้วยการลดความยาวของที่ดินที่ตั้งททาวน์เฮาส์จากเดิม 16.00 ม. ให้เหลือ 15.00 ม. (ดูรายละเอียดที่อ้างอิงในบทที่ 2) ซึ่งนอกจากจะช่วยให้มีทางหนีไฟและทางบริการสำหรับการขนย้ายวัสดุ อุปกรณ์ในการต่อเติมบ้านแล้ว ยังช่วยให้ผู้อยู่ได้มีโอกาสใช้บริเวณด้านหลังของตนเองได้อย่างเต็มที่หรือสามารถสร้างอาคารออกมาชิดแนวรั้วได้ เมื่อมีเส้นทางที่ไม่ใช่ถนนสำหรับรถยนต์เกิดขึ้นเช่นนี้ จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดเพื่อที่จะทำให้ถนนเป็นสวนสาธารณะได้ในตัวอย่างสมบูรณ์ โดยทำให้ถนนด้านหลังนี้เป็นเสมือนสวนสาธารณะอีกเช่นกัน แต่เป็นส่วนที่ไม่มีรถผ่านเข้ามาให้เกิดอันตรายหรือเป็น

ถนนสำหรับคนเท่านั้น ด้วยการเพิ่มความกว้างของถนนนี้จาก 2.00 ม. เป็น 4.00 ม. โดยใช้พื้นฐานจากแนวคิดเดิม แต่ลดทั้งความกว้างของถนน และความยาวของที่ดินลงอย่างละ 1.00 ม. การทำเช่นนี้นอกจากจะทำให้เกิดที่เล่นที่พักผ่อนนอกเหนือจากการเป็นเพียงทางสัญจรแล้วยังสามารถทำให้ด้านหลังของทาวน์เฮาส์มีทัศนียภาพที่สวยงามร่มรื่นมากขึ้นไม่ใช่การมองออกไปที่ด้านหลังแล้วเห็นผนังหรือกำแพงของทาวน์เฮาส์อื่นที่อยู่ด้านหลังดังเช่นที่เป็นอยู่ อีกทั้งยังทำให้ลมธรรมชาติพัดเข้ามาสู่ตัวอาคารได้มากและสะดวกช่วยให้มีการระบายอากาศที่ดีขึ้นกับทาวน์เฮาส์อีกด้วย

ลดขนาดถนน ท่อน้ำไฟ: 1.00 ม. เพื่อใช้พื้นที่ทาวน์เฮาส์
ถนนเดิม โดยวางให้หน้าโถงที่ดิน (แนวรถจอด)

ลดขนาดที่ดินลง 1.00 ม. เพื่อใช้พื้นที่
ทาวน์เฮาส์ โดยวางให้ในถนนเดิมแล้ว

ลดขนาดถนน 11 และ ที่ดินลง 1.00 ม. เพื่อใช้พื้นที่
ทาวน์เฮาส์ 11 และ ถนนเส้นนี้ 5.00 ม. หรือพื้นที่สวนจากถนน = 5.00 ม.

ภาพที่ 108 การมิดถนนที่ทำหน้าที่เป็นสวนสาธารณะให้กับทาวน์เฮาส์